

I2C illesztőprogramok (1. rész)

Az I2C-busz segítségével figyelemmel követhetjük számítógépünk egészségi állapotát. Tekintsük át, hogyan írhatunk egy minden szükséges állapotadatot begyűjtő illesztőprogramot!

A Linuxvilág 2003. júniusi és augusztusi számában a Linux-rendszer mag illesztőprogram-modelljével foglalkoztam, példaként pedig az I2C alrendszer hoztam fel. Írásomban az I2C alrendszer feladataival és a hozzá való illesztőprogramok írásával fogok foglalkozni. Az I2C egy, két vezetékkel használó soros buszprotokoll neve, ami eredetileg a Philips fejlesztése. Beágyazott rendszerekben gyakran használják a különféle összetevők közötti kapcsolattartásra, a PC-s alaplapon pedig az érzékelőlapkákvaló párbeszéd céljából alkalmazzák. Az érzékelők általában a ventilátorok fordulatszámát, a processzor hőmérsékletét és más alkatrészek egyéb jellemzőit mérik és jelentik. Bizonyos RAM-lapok is ilyen protokollon keresztül továbbítják a DIMM-modullal kapcsolatos adatokat az operációs rendszernek.

Az I2C rendszer mag kód életének jelentős részét a fő rendszer magból kimaradva töltötte, fejlesztése egyébként a 2.0-s rendszer mag idején kezdődött. A 2.4-es rendszer mag már tartalmaz valamennyi I2C-támogatást, elsősorban bizonyos megjelenítő-illesztőprogramokhoz. A 2.6-os rendszer maggal az I2C-kód jelentős része bekerült a fő rendszer magába, azoknak a rendszer mag-fejlesztőknek köszönhetően, akik az adatsere-felületeket a rendszer mag-fejlesztői közönség számára elfogadhatóbbá alakították át. Néhány illesztőprogram még most is csak a külső CVS-fában található meg, a fő <http://kernel.org> fában nem, de csupán idő kérdése, hogy ezeknek az átültetése is megtörténjen.

Az I2C rendszer mag kód logikailag több részre bontható, amelyek a következők: I2C-mag, I2C busz illesztőprogramok, I2C algoritmus-illesztőprogramok és I2C lapka-illesztőprogramok. Írásomban az I2C-mag működésével nem foglalkozom, inkább a busz- és az algoritmus-illesztőprogramok írására összpontosítok. Az I2C lapka-illesztőprogramok írásának témájára a második részben kerül sor.

I2C busz illesztőprogramok

Az I2C busz illesztőprogramok leírása az `i2c_adapter` adatszerkezetben található meg, ennek megadása az `include/linux/i2c.h` fájlban szerepel. A busz illesztőprogramnak csak a következő mezőknek kell értéket adnia:

- `struct module *owner` – értéke (`THIS_MODULE`) segítségével a modulra való hivatkozások számlálása oldható meg.

- `unsigned int class` – az illesztőprogram által támogatott I2C osztályeszközök. Értéke általában `I2C_ADAP_CLASS_SMBUS`.
- `struct i2c_algorithm *algo` – mutató az `i2c_algorithm` adatszerkezetre, amely az I2C buszvezérlőn folyó adatsere mikéntjét írja le. Az adatszerkezetről bővebb leírást is fogok adni.
- `char name[I2C_NAME_SIZE]` – az I2C busz illesztőprogram beszédes neve. Az itt megadott érték az I2C-csatolóhoz tartozó `sysfs` fájlnevében jelenik meg.

Az alábbi kódrészlet – amely az `i2c_adapter` adatszerkezet értékadását szemlélteti – egy `tiny_i2c_adap.c` nevű I2C-csatoló példa-illesztőprogramból származik. Az illesztőprogram az 57. CD Magazin/I2C könyvtárban található.

```
static struct i2c_adapter tiny_adapter = {
    .owner = THIS_MODULE,
    .class = I2C_ADAP_CLASS_SMBUS,
    .algo = &tiny_algorithm,
    .name = "tiny adapter",
};
```

Az I2C-csatoló bejegyzését az illesztőprogram az `i2c_add_adapter` függvény meghívásával végzi el, amelynek egy, az `i2c_adapter` adatszerkezetre hivatkozó mutatót ad át:

```
retval = i2c_add_adapter(&tiny_adapter);
```

Ha az I2C-csatoló olyan típusú eszköz felett üzemel, amelyhez `device` adatszerkezet van hozzárendelve – ilyenek például a PCI- vagy USB-eszközök –, akkor az `i2c_add_adapter` meghívása előtt a csatolóeszköz szülőjének a mutatóját erre az eszközre kell állítani. A `drivers/i2c/busses/i2c-piix4.c` illesztőprogramban a mutató beállítása például a következőképpen történik:

```
/* sysfs csatolás beállítása a szülőeszközre */
piix4_adapter.dev.parent = &dev->dev;
```

Ha a mutató értékét nem adjuk meg, akkor az I2C-csatoló

1. lista A tiny_access függvény

```

static s32 tiny_access(struct i2c_adapter *adap,
                      u16 addr,
                      unsigned short flags,
                      char read_write,
                      u8 command,
                      int size,
                      union i2c_smbus_data *data)
{
    int i, len;

    dev_info(&adap->dev, "%s hívására a következő
↳ átadott értékekkel "
            "került sor:\n",
            __FUNCTION__);
    dev_info(&adap->dev, "cím = %.4x\n", addr);
    dev_info(&adap->dev, "kapcsolók = %.4x\n",
    flags);
    dev_info(&adap->dev, "olvasas_iras = %s\n",
            read_write == I2C_SMBUS_WRITE ?
            "iras" : "olvasas");
    dev_info(&adap->dev, "parancs = %d\n",
            command);

    switch (size) {
    case I2C_SMBUS_PROC_CALL:
        dev_info(&adap->dev,
                "méret = I2C_SMBUS_PROC_CALL\n");
        break;
    case I2C_SMBUS_QUICK:
        dev_info(&adap->dev,
                "méret = I2C_SMBUS_QUICK\n");
        break;
    case I2C_SMBUS_BYTE:
        dev_info(&adap->dev,
                "méret = I2C_SMBUS_BYTE\n");
        break;
    case I2C_SMBUS_BYTE_DATA:
        dev_info(&adap->dev,
                "méret = I2C_SMBUS_BYTE_DATA\n");
        if (read_write == I2C_SMBUS_WRITE)
            dev_info(&adap->dev,
                    "adat = %.2x\n", data->byte);
        break;
    case I2C_SMBUS_WORD_DATA:
        dev_info(&adap->dev,
                "méret = I2C_SMBUS_WORD_DATA\n");
        if (read_write == I2C_SMBUS_WRITE)
            dev_info(&adap->dev,
                    "adat = %.4x\n", data->word);
        break;
    case I2C_SMBUS_BLOCK_DATA:
        dev_info(&adap->dev,
                "méret = I2C_SMBUS_BLOCK_DATA\n");
        if (read_write == I2C_SMBUS_WRITE) {
            dev_info(&adap->dev, "adat = %.4x\n",
                    data->word);
            len = data->block[0];
            if (len < 0)
                len = 0;
            if (len > 32)
                len = 32;
            for (i = 1; i <= len; i++)
                dev_info(&adap->dev,
                        "adat->blokk[%d] = %x\n",
                        i, data->block[i]);
        }
        break;
    }
    return 0;
}

```

a legacy (örökölt) buszra kerül, és a sysfs fában a `/sys/devices/legacy` elérési út alatt látszik. Nézzük, hogy mi történik példa-illesztőprogramunkkal bejegyzéskor:

```

$ tree /sys/devices/legacy/
/sys/devices/legacy/
|-- detach_state
|-- floppy0
|   |-- detach_state
|   |-- power
|   |-- state
|-- i2c-0
|   |-- detach_state
|   |-- name
|   |-- power
|   |-- state
`-- power
    |-- state

```

Mint a rendszermag illesztőprogram-modelljével foglalkozó korábbi írásokból kiderül, az I2C-csatoló a `/sys/class/i2c-`

`adapter` könyvtárban is megjelenik:

```

$ tree /sys/class/i2c-adapter/
/sys/class/i2c-adapter/
`-- i2c-0
    |-- device -> ../../../../devices/legacy/i2c-0
    |-- driver ->
    ../../../../bus/i2c/drivers/i2c_adapter

```

Az I2C-csatoló bejegyzésének törlését az illesztőprogram az `i2c_del_adapter` függvény – átadott értéke egy, az `i2c_adapter` adatszerkezetre hivatkozó mutató – meghívásával végezheti el:

```
i2c_del_adapter(&tiny_adapter);
```

Az I2C algoritmus-illesztőprogramok

Az I2C-algoritmust az I2C buszillesztőprogram használja az I2C-busszal való kapcsolattartásra. A legtöbb I2C buszillesztőprogram saját I2C-algoritmust ad meg és használ. Az algoritmus jellege szorosan összefügg a buszillesztőprogram

és az adott eszköz közti párbeszéd módjával. Bizonyos I2C buszillesztőprogram-osztályokhoz már több I2C algoritmus-illesztőprogram is készült; példaként a *drivers/i2c/i2c-algo-ite.c* fájl által kezelt ITE csatolókat, a *drivers/i2c/i2c-algo-ibm_ocp.c* által vezérelt IBM PPC 405 csatolókat és a *drivers/i2c/i2c-algo-bit.c* fájlban található általános I2C biteltoló algoritmust említhetném. Mindegyik algoritmus saját függvényekkel bír, használatukhoz az I2C buszillesztőprogram oldaláról külön bejegyzés szükséges. Minderről a rendszermagfa *drivers/i2c/i2c-algo-*.c* fájljaiban találhatunk bővebb tudnivalókat.

Példa-illesztőprogramunkhoz saját I2C algoritmus-illesztőprogramot fogunk készíteni. Az algoritmus-illesztőprogram megadása az *i2c_algorithm* adatszerkezetben, az *include/linux/i2c.h* fájlban található. A gyakran használt mezők közül íme néhánynak a leírása:

- `char name[32];` – az algoritmus neve.
- `unsigned int id;` – az adatszerkezet által megadott algoritmus típusának a leírása. A különféle típusok megadása az *include/linux/i2c-id.h* fájlban található. Az összes típus neve az `I2C_ALGO_` karakterlánccal kezdődik.
- `int (*master_xfer)(struct i2c_adapter *adap, struct i2c_msg msgs[], int num);` – függvénymutató, értéket akkor szükséges neki adni, ha az adott algoritmus-illesztőprogram közvetlen I2C-elérést is végezhet. Ha az értékét megadjuk, akkor mindig ennek a függvénynek a meghívására kerül sor, ha egy I2C lapka-illesztőprogram kapcsolatba szeretne lépni a lapkával. Ha az értéke NULL, akkor ezt a szerepet az `smbus_xfer` függvény veszi át.
- `int (*smbus_xfer)(struct i2c_adapter *adap, u16 addr, unsigned short flags, char read_write, u8 command, int size, union i2c_smbus_data *data);` – függvénymutató, akkor kell neki értéket adni, amikor az algoritmus-illesztőprogram hozzáférhet az SMB-buszhoz. A legtöbb PCI alapú I2C-buszillesztőprogram képes erre, tehát esetükben ennek a függvénymutatónak értéket kell adnunk. Ha ezt megteesszük, akkor mindig ennek a függvénynek a meghívására kerül sor, amennyiben egy I2C lapka-illesztőprogram kapcsolatba szeretne lépni a lapkával. Ha az értéke NULL, akkor ezt a szerepet a `master_xfer` függvény veszi át.
- `u32 (*functionality)(struct i2c_adapter *);` – függvénymutató, a megadott függvényt az I2C-mag hívja meg annak meghatározásához, hogy az I2C-csatoló illesztőprogram milyen jellegű írásokra és olvasásokra képes.

Az I2C-csatoló példa-illesztőprogramunkban az `i2c_adapter` adatszerkezet a `tiny_algorithm` változóra hivatkozott. Ennek az adatszerkezetnek a megadása a következő:

```
static struct i2c_algorithm tiny_algorithm = {
    .name           = "tiny algorithm",
    .id             = I2C_ALGO_SMBUS,
    .smbus_xfer     = tiny_access,
    .functionality  = tiny_func,
};
```

A `tiny_func` függvény egészen kisméretű, a feladata mindössze az, hogy az I2C-magot tájékoztassa az algoritmus által támogatott I2C üzenettípusokról. Ettől az illesztőprogramtól az alábbi néhány I2C üzenettípus támogatását várjuk el:

```
static u32 tiny_func(struct i2c_adapter *adapter)
{
    return I2C_FUNC_SMBUS_QUICK |
           I2C_FUNC_SMBUS_BYTE |
           I2C_FUNC_SMBUS_BYTE_DATA |
           I2C_FUNC_SMBUS_WORD_DATA |
           I2C_FUNC_SMBUS_BLOCK_DATA;
}
```

Az összes I2C üzenettípus az *include/linux/i2c.h* fájlban van megadva, és az `I2C_FUNC_` karakterlánccal kezdődik.

A `tiny_access` függvény meghívására akkor kerül sor, amikor egy I2C ügyfél-illesztőprogram az I2C-busszal szeretne párbeszédet kezdeményezni. Példafüggvényünk meglehetősen egyszerű: mindössze naplózza az I2C lapka-illesztőprogram kéréseit a `syslog`-ba, valamint a hívó felé jelenti a sikeres végrehajtást. A napló alapján minden különböző cím- és adattípus összesíthető, amelyet egy I2C lapka-illesztőprogram valaha is igényelhet. A példafüggvény megvalósítása az 1. listán látható.

2. lista Az „lm75” I2C ügyfél-illesztőprogram

```
$ modprobe lm75
$ tree /sys/bus/i2c/
/sys/bus/i2c/
|-- devices
|   |-- 0-0048 -> ../../../../devices/legacy/i2c-0/0-0048
|   |-- 0-0049 -> ../../../../devices/legacy/i2c-0/0-0049
|   |-- 0-004a -> ../../../../devices/legacy/i2c-0/0-004a
|   |-- 0-004b -> ../../../../devices/legacy/i2c-0/0-004b
|   |-- 0-004c -> ../../../../devices/legacy/i2c-0/0-004c
|   |-- 0-004d -> ../../../../devices/legacy/i2c-0/0-004d
|   |-- 0-004e -> ../../../../devices/legacy/i2c-0/0-004e
|   `-- 0-004f -> ../../../../devices/legacy/i2c-0/0-004f
`-- drivers
    |-- i2c_adapter
    `-- lm75
        |-- 0-0048 -> ../../../../devices/legacy/i2c-0/0-0048
        |-- 0-0049 -> ../../../../devices/legacy/i2c-0/0-0049
        |-- 0-004a -> ../../../../devices/legacy/i2c-0/0-004a
        |-- 0-004b -> ../../../../devices/legacy/i2c-0/0-004b
        |-- 0-004c -> ../../../../devices/legacy/i2c-0/0-004c
        |-- 0-004d -> ../../../../devices/legacy/i2c-0/0-004d
        |-- 0-004e -> ../../../../devices/legacy/i2c-0/0-004e
        `-- 0-004f -> ../../../../devices/legacy/i2c-0/0-004f
```

Elkészült a `tiny_i2c_adap` illesztőprogram, lefordítottuk, betöltöttük – de mire jó? A válasz prózai lesz: önmagában semmire. Az I2C buszillesztőprogramnak I2C ügyfél-illesztőprogramra van szüksége ahhoz, hogy bármi értelmeset tudjon tenni, azon kívül, hogy elücsörög a `sysfs` fában. Az `lm75` I2C ügyfél-illesztőprogram betöltéskor tehát a `tiny_i2c_adap` illesztőprogram segítségével próbálja megtalálni azt a lapkát, amelyhez őt írták (lásd a 2. listát). Mivel a `tiny_i2c_adap` illesztőprogram minden olvasási és írási kérésre sikert jelezve válaszol, az `A tiny_access` függvény `lm75` I2C lapka-illesztőprogram azt hiszi, hogy az `lm75` lapka lehetséges elérési címeinek mindegyikén talált egy ilyen lapkát. A bőséges címválaszték az oka annak, hogy a `0-0048-0-004f` tartományban több I2C-eszköz is létrejött. Ha benézünk valamelyik eszköz könyvtárába, akkor a lapka-illesztőprogram érzékelőfájljait láthatjuk:

```
$ tree /sys/devices/legacy/i2c-0/0-0048/
/sys/devices/legacy/i2c-0/0-0048/
|-- detach_state
|-- name
|-- power
|   `-- state
|-- temp_input
|-- temp_max
`-- temp_min
```

A `detach_state` fájlt és a `power` könyvtárat a rendszermag-illesztőprogram magja hozza létre, mindkettő az energiakezelésben jut szerephez. Ismétlem, ezeket nem az `lm75` illesztőprogram hívja életre. Tekintsük át a könyvtár további állományainak a feladatát!

Ha az `lm75` illesztőprogramból lekérdezzük a `temp_max` pillanatnyi értékét, a következőt kapjuk:

```
$ cat /sys/devices/legacy/i2c-0/0-0048/temp_max
1000
```

Az érték lekérdezéséhez az `lm75` illesztőprogram az I2C-busz bizonyos címeiről végzett olvasásra kérte a `tiny_i2c_adap` illesztőprogramot. A kérést a `syslog` alapján lehet követni (lásd a 3. listát az 57. CD Magazin/IRC könyvtárában).

A napló alapján kiderül, hogy a `tiny_access` függvény meghívása három alkalommal történt meg. Az első parancs egy `word` típusú adatot akart kiolvasni a `0048-as` című eszköz `0` számú regiszteréből. A második és a harmadik olvasás ugyanezen eszköz `3-as` és `2-es` regiszterére irányult. A parancsok a `drivers/i2c/chips/lm75.c` fájlban található `lm75_update_client` függvény kódjának a következő részeivel társíthatók:

```
data->temp_input = lm75_read_value(client,
                                  LM75_REG_TEMP);
data->temp_max   = lm75_read_value(client,
                                  LM75_REG_TEMP_OS);
data->temp_hyst  = lm75_read_value(client,
                                  LM75_REG_TEMP_HYST);
```

Ugyanezen fájl `lm75_read_value` függvénye az alábbi kódot tartalmazza:

```
/* Minden regiszter word méretű, kivéve a
beállítóregisztert. Az LM75 a felsőbb helyi értékű
bájtot helyezi előre, pontosan fordítva ahhoz
képest, ahogy azt megszoktuk. */
static int lm75_read_value(struct i2c_client
                          *client, u8 reg)
{
    if (reg == LM75_REG_CONF)
        return i2c_smbus_read_byte_data(client,
                                         reg);
    else
        return swap_bytes(
            i2c_smbus_read_word_data(client,
                                      reg));
}
```

Amikor tehát az `lm75` illesztőprogram ki akarja olvasni a legnagyobb hőmérsékleti értéket, a regiszter számával meghívja az `lm75_read_value` függvényt, amely viszont az I2C-mag `i2c_smbus_read_word_data` függvényének adja át a szót. Az I2C-magnak ez a függvénye megkeresi, hogy az ügyféleszköz melyik I2C-buszon található, majd az átvitel végrehajtása érdekében az ehhez az I2C-buszhoz társított algoritmust hívja meg. A `tiny_i2c_adap` illesztőprogramunk tehát ezzel a módszerrel kapja meg az átvitel elvégzésére vonatkozó kérést. Ha ugyanebbe a `sysfs` fájlba írni szeretnénk, az `lm75` illesztőprogram ugyanilyen eljárással kéri meg a `tiny_i2c_adap` illesztőprogramot az I2C-busz megadott címére végzendő adatírásra. A `syslog`-ban a kérés adatai is megjelennek:

```
$ echo 300 > /sys/devices/legacy/i2c-0/
0-0048/temp_max
$ dmesg
i2c_adapter i2c-0: tiny_access hívására
↳ a következő átadott értékekkel került sor:
i2c_adapter i2c-0: cím = 0048
i2c_adapter i2c-0: kapcsolók = 0000
i2c_adapter i2c-0: olvasas_iras = iras
i2c_adapter i2c-0: parancs = 3
i2c_adapter i2c-0: méret = I2C_SMBUS_WORD_DATA
i2c_adapter i2c-0: adat = 8000
```

Összegzés

Ez alkalommal összefoglaltuk az I2C illesztőprogram-alrendszer alapvető jellemzőit, valamint áttekintettük, hogyan lehet egyszerű I2C-busz- és I2C algoritmus-illesztőprogramot írni, amely bármely meglévő I2C ügyfél-illesztőprogrammal együttműködik. A teljes illesztőprogram `dmn-09-i2c-adap.c` néven az 57. CD Magazin/I2C könyvtárában található. Az I2C lapkaillesztőprogramok írásának témájával a második részben foglalkozunk.

Linux Journal 2003. december, 116. szám

Greg Kroah-Hartman (greg@kroah.com)

Jelenleg a Linux-rendszerek USB és gyors csatlakoztatású (PCI Hot Plug) egységei rendszermagba épített meghajtóprogramjainak a fejlesztője.

Az IBM-nél dolgozik és rendszermaggal kapcsolatos kérdésekkel foglalkozik.